

El carrer de Formentera

184

Tots els carrers amb nom d'illa que hi ha a Girona són situats al Pont Major, en el sector entre la carretera de Palamós i el riu Ter. Van ser batejats a l'època en què el tinent d'alcalde de governació, responsable de la tria, era Julián Arenas Cárdenas, i més concretament el dia 26 de març de 1969.

Dintre d'aquell arxipèlag urbanístic, el carrer de Formentera és l'eix central. A banda i banda d'ell s'estenen les altres setze illes.

LA PRESÓ, LA TEISA, CAN SAGRERA...

El carrer comença a l'edifici dels Salesians i s'acaba al grup de cases sindicals. És tot obert i urbanitzat, amb l'excepció del tros entre els carrers de Gran Canària i la Gomera. Entre el carrer de les Filipines i la plaça de l'Om és previst que s'hi obri algun dia l'últim tros del carrer, però actualment aquest espai és ocupat per un pati particular i per l'edifici abandonat d'una discoteca que successivament ha portat el nom de «Rufus» i «Cricket».

En el seu recorregut, el carrer travessa els blocs de la «Zona residencial Pont Major» popularment coneguts com els pisos verds, pel color de la façana, els garatges de la TEISA —entre Sardenya i Sicília—, els pisos de funcionaris de la presó —entre Medes i Cabrera—, els magatzems de l'empresa de pedra artificial Sagrera i els de l'empresa de materials de construcció Roberto Mercader —a la cantonada amb Tenerife— i el parc de maquinària de carreteres de la Generalitat —a la cantonada amb Gran Canària—, així com altres naus industrials, blocs de pisos, horts i cases de planta i pis.

La presó —l'entrada de la qual és situada entre els dos blocs de

pisos per als funcionaris— va fer-se a començaments dels anys seixanta en terrenys comprats el 1957 per l'Ajuntament i la Diputació, a meitats, i cedits al ministeri de Justícia. L'empresa Sagrera de pedra artificial és una empresa gironina molt antiga que havia estat situada primer al carrer Lorenzana. Moltes cornises i decoracions de façanes d'edificis de la ciutat han sortit dels seus tallers. Per citar només dos exemples interessants, esmentem la façana del col·legi verd i la de l'edifici situat a la cantonada del carrer Lorenzana amb Juli Garreta, —amb uns característics ferros en relleu— tots dos a tocar del lloc on va tenir l'empresa els primers locals.

UN TROS PER OBRIR.

La urbanització d'aquest carrer, i dels que li són veïns, s'ha fet d'acord amb el Pla Parcial del sector del Pont Major, aprovat el 1964, pocs mesos després que aquell territori que havia aparegut al municipi de Sant Daniel quedés agregat a Girona. Però si bé la planificació del sector compleix ara vint anys, les obres d'urbanització no han arribat fins fa pocs anys, de la mà del primer ajuntament democràtic. L'últim carrer del sector que s'ha urbanitzat ha estat el de Tenerife —que travessa el que ara comentem— ja que hi baixava abans la riera de Can Camaret i ha calgut fer-hi un col·lector que va suposar una despesa important al consistori. L'obra es va acabar la primavera de 1983.

El tros de carrer de Formentera que resta per obrir, entre els de Gran Canària i la Gomera, està subjecte a un Pla Especial denominat de les Destileries, ja que el terreny queda situat al darrer de les instal·lacions de Destile-

Pel carrer de l'Illa Formentera s'accedeix a l'entrada de la presó, sobre la porta de la qual va haver-hi, fins al 12 de juliol d'enguany, l'escut franquista. La fotografia de Rafael Bosch, presa aquell mateix dia, mostra el moment en què els paletes el destrueixen.

rias Gerunda. Aquest Pla Especial, actualment a informació pública, ordena tots els terrenys entre els dos carrers esmentats, la carretera de Palamós i l'arbreda del Ter. En la seva major part són lliures, però hi ha un parell de naus industrials, construïdes el 1921, i dedicades una a pre-fabricats de formigó i l'altra a fabricació d'embotits.

Més enllà d'aquests terrenys ja hi ha el grup de 200 habitatges sindicals fets en els terrenys de l'antiga estació del Carrilet, acabats l'any 1973 i destinats majoritàriament a la gent que, procedents del barri de barraques de «Rio», havien estat allotjats als albergs provisionals de Fontajau quan un aiguat se'ls va endur les barraques. El carrer de Formentera travessa el barri de banda a banda, entre les

façanes dels blocs E, F, i H i les parets laterals dels blocs I i K. Però els que hi viuen ignoren completament que allò sigui el carrer de Formentera. Cap placa no ho indica i tradicionalment s'han limitat a posar com a adreça: «Grupo Pont Major, bloc tal, escala qual». Potser quan el carrer sigui obert del tot aquesta situació quedarà clarificada.

JUST CASERO

El 10 de febrer de 1981, veïns del Pont Major van demanar a l'Ajuntament que canviés el nom d'aquest carrer i li posés del de Just Casero, que va viure al número 38 fins a la seva mort l'any 1981. L'Ajuntament va preferir no canviar el nom del carrer i en canvi aixecar un monument a la

memòria de Casero davant la porta del cementiri del Pont Major, ben a prop de la casa on va viure.

Just Manuel Casero i Madrid, immigrant d'origen portuguès, va integrar-se plenament a Girona i va esdevenir capdavanter de moltes iniciatives en els últims anys del franquisme i els primers de la transició. Pioner del partit socialista, promotor de PUNT DIARI, fundador de l'associació de veïns de Pont Major, regidor en el primer ajuntament democràtic, membre del consell municipal de Sarrià de Ter i diputació provincial, el seu record ha quedat perpetuat en el monòlit inaugurat el 5 d'abril de 1983.

J. Fabre

Del 10 de Desembre al 12 Gener

Un Regal per Nadal i Reis

CAIXA D'ESTALVIS PROVINCIAL DE GIRONA

ESTEM ARRELATS

Ajuntament de SALT

ANUNCI

S'assabenta els veïns de Salt que, en cas que vulguin connectar a la xarxa d'aigua potable, i si fins ara utilitzaven aigua de pou, no cal la Cèdula d'Habitabilitat; no obstant això, hauran d'adreçar-se a l'Ajuntament per recollir el document per presentar davant dels Serveis d'Arquitectura i Habitatge de la Generalitat i la companyia d'aigües Girona, S.A.

Salt, 7 de desembre de 1984

L'ALCALDE

FLAMENC

Un dels ocells camallargs que es passen lliurement pel ZOO. Potser ni a l'Àfrica els veurieu tant de prop.

L'espectacle natural.

ZOO BARCELONA